GAZETKA RADIOWA

Nr 3 (19) Warszawa, Marzec 1949 rok Rok III

Milion abonentów P. R.

Po przeprowadzeniu dokładnych obliczeń przez Wydział Kontroli Abonentów P. R. okazało się, że ilość zarejestrowanych radiowych urządzeń odbiorczych w Polsce przekroczyła 1.000.000. Tym szczęśliwym milionowym abonentem został robotnik rolny, ob. Kazimierz Szymański ze wsi Rajkowy, powiatu tczewskiego. Pierwszym zaś, który rozpoczął drugi milion — robotnik, hutnik ob. Hubert Mosz z Żor, pow. rybnickiego. Polskie Radio zaprosiło ich obu do Warszawy, aby im uroczyście wręczyć nagrodę pieniężną w wysokości 125.000 zł, dla milionowego radioabonenta oraz 75.000 zł dla milion pierwszego.

Uroczyste wręczenie nagród milionowym abonentom nastąpiło nie w czasie jakiejś nudnej oficjalnej uroczystości, ale podczas zabawy. W sali Min. Bezpieczeństwa odbywała się wieczorem 19 lutego transmitowana przez radio zabawa dla pracowników P. R., na której w przerwie między jednym tańcem a drugim zaproszono miłych gości do mikrofonu, gdzie wręczył im nagrodę Dyr. Zawadzki w imieniu Polskiego Radia życzył im owocnej pracy i dobrego wykorzystania nagrody, ob. ob. Mosz i Szymański, życzyli zaś Polskiemu Radiu jak najszybszego osiągnięcia drugiego miliona.

Zdobycia milionowego abonenta P. R. nie można w żadnym razie porównać z tym samym osiągnięciem w okresie przedwrześniowym. Przedwojenne Radio na milionowego abonenta pracowało 13 lat — obecnie, w okresie katastrofalnych zniszczeń i braków w zakresie nadawczego i odbiorczego sprzętu radiowego — Polskie Radio pracowało nieco więcej niż 4 lata.

Nie należy równocześnie zapominać, że w przedwojennym milionie abonentów było nieco więcej niż 600.000 aparatów lampowych, a tę cyfrę Polskie Radio przekroczyło, mając zarejestrowanych 669.000 odbiorników lampowych już w trzecim kwartale roku ubiegłego. Tak imponujący rozwój radiofonii polskiej zawdzięczać należy odmiennym założeniom Odrodzonego Radia Polskiego. Radio przedwojenne traktowane było jako instytucja dochodowa i troszczyło się o zaspokojenie potrzeb nielicznej tylko grupy radiosłuchaczy, nadając program, który nie mógł zainteresować szerokich rzesz świata pracy.

Milionowy i milion pierwszy abonent Polskiego Radia — robotnik rolny i hutnik, świadczą o tym, że obecna, bardziej słuszna polityka radiofonizacji kraju trafiła do szerokich rzesz ludzi pracujących wsi i miasta. Dziś radio stało się dostępne dla najszerszych mas ludowych, niosąc uświadomienie społeczne i polityczne, naukę i sztukę do mieszkań robotniczych i chłopskich, do świetlic i szkół.

Przekroczenie pierwszego miliona abonentów P. R. stanowi pierwszy poważny etap w rozwoju radiofonii polskiej. Już w 1951 r. Radio Polskie poprzez współpracę z przemysłem radiotechnicznym i rozbudowę cieszącej się coraz większą popularnością radiofonii przewodowej, osiągnie dwa miliony abonentów, w końcu planu 6-letniego osiągnąć imponującą sumę 3,5 miliona abonentów.

Foto — Januszewski

1.000.000 i 1.000.001 abonent Polskiego Radia przed mikrofonem rozgłośni warszawskiej. Z prawej — ob. Hubert Mosz, hutnik z Żor, pow. rybnickiego; z lewej — ob. Kazimierz Szymański, rolnik ze wsi Rajkowy, pow. tczewskiego.

Najnowsza statystyka Abonentów Polskiego Radia wykazała 1.003.302 radioabonentów. Z tego przypada: 18.682 na woj. białostockie, 56.676 — woj. gdańskie, 42.442 — woj. kieleckie, 77.705 — woj. krakowskie, 33.016 — woj. lubelskie, 123.479 — woj. łódzkie, 17.100 — woj. olsztyńskie, 75.620 — woj. pomorskie, 130.691 — woj. poznańskie, 18.750 — woj. rzeszowskie, 138.056 — woj. śląsko-dąbrowskie, 37.955 — woj. szczecińskie, 149.999 — woj. warszawskie i 83.131 na woj. wrocławskie.

W ciągu stycznia br. zanotowano w całym kraju zwiększenie ilości radioabonentów o 29.062.

Stan ilościowy radioodbiorników lampowych wynosi — 681.763 oraz detektorowych — 11.842.

woj. OLSZTYŃSKIE
woj. GDAŃSKIE
woj. SZCZECIŃSKIE
woj. POMORSKIE
woj. BIAŁOSTOCKIE
woj. WARSZAWSKIE
woj. POZNAŃSKIE
woj. ŁÓDZKIE
woj. WROCŁAWSKIE
woj. LUBELSKIE
woj. KIELECKIE
woj. ŚLĄSKO-DĄBROWSKIE
woj. KRAKOWSKIE
woj. RZESZOWSKIE
= 1.000 RADIOABONENTÓW

ROZPOCZĘCIE ROKU SZOPENOWSKIEGO

21 lutego b.r. odbyło się w gmachu Rady Państwa w Warszawie uroczyste otwarcie Roku Szopenowskiego w obecności Prezydenta Rzeczypospolitej, Ob. Bolesława Bieruta i pod przewodnictwem Prezesa Rady Ministrów, Ob. Józefa Cyrankiewicza. Następnego dnia uroczystości Roku Szopenowskiego miały miejsce w Żelazowej Woli pod Warszawą — w domu, gdzie urodził się wielki muzyk polski oraz w sali „Roma" w Warszawie.

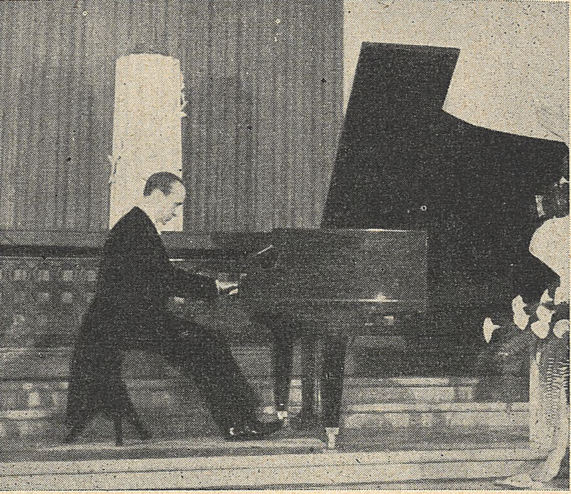


Foto — Film Polski

Uroczysta inauguracja Roku Szopenowskiego odbyła się w obecności Wysokiego Protektora, Prezydenta Rzeczypospolitej Ob. Bolesława Bieruta. Przemówienie inauguracyjne wygłosił Prezydent R. P., po czym referat o twórczości Szopena odczytał prof. Bolesław Woytowicz. Na zakończenie uroczystości prof. Henryk Sztompka odegrał kilka utworów Szopena.

W ciągu Roku Szopenowskiego Polskie Radio, niezależnie od transmisji większości imprez muzycznych organizowanych przez komitet obchodu jubileuszu, nadawać będzie własne audycje, jak np. cykl „Żywe wydanie dzieł Szopena", „Opowieści o Szopenie", „Koncerty historyczne" itp. „Żywe wydanie dzieł Szopena" polegać będzie na tym, że przed mikrofonem P. R. wykonane zostaną wszystkie bez wyjątku — wydane i niewydane — utwory Szopena. Audycje te usłyszymy w każdą środę i niedzielę od godziny 18.30 do 20.00. Wykonawcami będą najwybitniejsi muzycy polscy.

„Koncerty historyczne" odbędą się w rocznice koncertów Szopena, które miał on w różnych miastach Europy. Polskie Radio transmitować będzie program dokładnie taki sam, jaki był wykonywany w czasie koncertu z udziałem Szopena oraz — w miarę możności — z tego samego miasta, gdzie grał niegdyś Szopen. Tak więc dnia 17 marca, w rocznicę pierwszego koncertu publicznego Szopena w Warszawie, Polskie Radio transmitować będzie audycję z Warszawy. W rocznicę koncertu w Londynie będzie miała miejsce transmisja z Londynu, a paryskiego — z Paryża itp.

Celem zapoznania radiosłuchaczy z życiem i twórczością Szopena w każdą środę o godzinie 21.00 Łódź nadawać będzie audycję słowno - muzyczną pt. „Opowieści o Szopenie" w opracowaniu prof. Adama Czartkowskiego, która powtarzana jest w czwartek o godz. 9.00. W formie ciekawej, barwnej opowieści, urozmaiconej muzyką Szopena, usłyszymy najrozmaitsze szczegóły z życia genialnego Polaka.

S. K. R. K. RADIOFONIZUJE SZKOŁY

S. K. R. K. rozwija coraz bardziej ożywioną działalność. Specjalne kredyty pozwoliły na zradiofonizowanie dzielnic robotniczych, których mieszkańcy po zniżonych cenach otrzymali setki głośników. Największy nacisk kładzie się jednak na włączenie do sieci radiowej szkół warszawskich, świetlic i większych zakładów pracy.

S. K. R. K. w 1948 r. przeprowadził kosztem 80 mil. zł radiofonizację ponad 2.000 szkół, z czego 300 szkół otrzymało zbiorowe urządzenia radiowe złożone z silnego aparatu odbiorczego z mikrofonem i adapterem oraz kilku lub kilkunastu głośników. Z sumy tej połowa pochodziła z subwencji Prezydium Rady Ministrów i Ministerstwa Oświaty, resztę zaś uzyskano z dotacji Wojewódzkich, Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych.

W roku 1949 S. K. R. K. zradiofonizuje 8 tysięcy szkół.

Staraniem S. K. R. K. w pierwszych dniach lutego szkoły otrzymały 20 nowych radioodbiorników produkcji czechosłowackiej firmy „Tesla". Są to dobre i silne aparaty, dostosowane do przyłączenia dodatkowych głośników. Radioodbiorniki otrzymały szkoły mieszczące się w dużych budynkach i dysponujące większą ilością sal wykładowych. Pozwoli to na zainstalowanie w każdej klasie głośnika.

Koszt aparatu pokrywa w części S. K. R. K.

CENTRALNY URZĄD RADIOFONII

Na 53 posiedzeniu Sejmu R. P., które odbyło się w dniu 4 lutego br., po sprawozdaniu Komisji Kultury i Sztuki oraz Komunikacji i Poczty Sejm przyjął projekt ustawy o utworzeniu i zakresie działania Centralnego Urzędu Radiofonii.

Utworzenie Centralnego Urzędu Radiofonii zamyka pierwszy powojenny okres odbudowy radiofonii polskiej i stanowi przejście do nowego okresu planowej rozbudowy.

Pomimo olbrzymiego zniszczenia radiofonii polskiej dokonanego w czasie wojny, odbudowa urządzeń technicznych dała w rezultacie obsłużenie całego obszaru państwa programem radiowym.

Dotychczas sprawami radiofonii i telewizji zajmowały się trzy resorty ministerialne. Sprawy administracyjne, organizacyjne i finansowe, po zniesieniu Ministerstwa Informacji i Propagandy, podlegały bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów, sprawy programowo-repertuarowe Ministrowi Kultury i Sztuki, zaś nadzór techniczny, gospodarka falami radiowymi i udzielanie zezwoleń na instalacje radiowe należały do kompetencji Ministra Poczt i Telekomunikacji.

Obecnie naczelnym organem powołanym do wykonywania wyłącznego prawa Państwa w zakresie radiofonii i telewizji dla powszechnego odbioru będzie Centralny Urząd Radiofonii, podległy bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów. C. U. R. jest więc jak gdyby ministerstwem radiofonii.

W ramach C.U.R. istnieć będą dwie zasadnicze gałęzie działania. Jedna — to tworzenie programu i nadawanie go; zadanie to wykonywać będzie Polskie Radio, dysponujące stacjami nadawczymi, rozgłośniami i studiami. Druga gałąź obejmie zagadnienie radiofonizacji kraju, tzn. umożliwienie jak najszerszym rzeszom obywateli odbieranie programów opracowanych i nadawanych przez Polskie Radio. Osiągnie się to dzięki szerokiej rozbudowie radiofonii przewodowej oraz budowie i rozprowadzeniu odbiorników indywidualnych, wreszcie — megafonizacji terenu.

Dyrekcja Radiofonizacji czuwać będzie nad produkcją i importem sprzętu radiowego, koordynować i planować zapotrzebowania w tym kierunku. Stanie się ona centralną komórką planowania dla przemysłu radiotechnicznego.

Dotychczasowe dyrekcje okręgowe Polskiego Radia zostaną rozdzielone. Lokalne rozgłośnie podlegać będą Dyrekcji Programowej, wszystkie zaś pozostałe działy staną się częścią Dyrekcji Radiofonizacji i czuwać będą nad radiofonizacją swego okręgu. Dotychczasowa ścisła współpraca dyrekcji technicznej i handlowej Polskiego Radia z S.K.R.K. stworzy doskonałe podstawy wnikliwego zrozumienia potrzeb terenu. Współpraca ta będzie się rozwijać i zacieśniać w dalszym ciągu w ramach nowoutworzonej organizacji.

Audycje szkolne

W poniedziałki, środy i piątki Polskie Radio nadaje audycje dla szkół — o godz. 8.55 dla klas starszych, zaś o godz. 11.40 dla klas młodszych.

W marcu uczniowie klas młodszych szkół podstawowych, niezależnie od audycji cyklicznych, usłyszą następujące ciekawsze pogadanki i słuchowiska:

11 — „Pierwsza podróż na około świata" — pogadanka Michała Więckowskiego o wyprawach odkrywczych Jamesa Cooka; 16 — „Miki — anarchista" — opowiadanie Antoniny Żabińskiej o psotnej małpce z Zoo; 21 — „Indycze jajo" — słuchowisko w/g fragmentów bajki Zbigniewa Stolarka; 23 — „Historia jednej piosenki" — audycja słowno-muzyczna Edmunda Rezlera; 25 — „Pręgowany drapieżca" — pogadanka dra Żabińskiego o tygrysie.

Oto ciekawsze audycje dla uczniów klas starszych:

11 — „O raku nieboraku" — pogadanka dra Żabińskiego; 14 — „W rocznicę śmierci Karola Marksa"; 16 — „Baśń staromiejska" — słuchowisko Hanny Januszewskiej; 18 — „Komuna paryska" — pogadanka Stanisława Stampfla; 21 — „Marzanka śląska" — słuchowisko Małgorzaty Sterbówny; 23 — Audycja poświęcona pamięci gen. Karola Świerczewskiego; 30 — „W Kujawskiej warzelni soli" — słuchowisko w oprac. Dereżyńskich.



Wszyscy, którzy pilnie słuchają audycji o instrumentach muzycznych, bez trudu powiedzą, na czym gra tych czterech pociesznych muzykantów.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. 6.000. Zam. 1137. B-65663

Tydzień Przyjaźni Polsko-Czechosłowackiej

Współpraca radiofonii polskiej i czechosłowackiej zapoczątkowana w czerwcu 1947 r. zacieśnia się coraz bardziej i polega na stałej wymianie audycji słowno-muzycznych. Radiosłuchacze obu sąsiednich krajów mają co miesiąc audycje pt. „Czechosłowacja przemawia do Polski" i „Polska przemawia do Czechosłowacji", koncerty dla przodowników świata pracy oraz audycje „Przy sobocie po robocie". Wydziały obu radiofonii wymieniają teksty sztuk teatralnych i oryginalnych słuchowisk radiowych, a najbardziej ożywioną jest współpraca w dziedzinie muzycznej, wyrażająca się w transmisjach koncertów symfonicznych, kameralnych, popularnych i oper. Do współpracy na odcinku muzycznym należy również wymiana artystów i nawet całych zespołów muzycznych między obiema radiofoniami. Trzeba tu wspomnieć o tournée artystycznym Wielkiej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia, która pod dyrekcją Grzegorza Fitelberga i Witolda Rowickiego z udziałem pianisty Jana Ekiera odbyła w Czechosłowacji w zeszłym roku szereg koncertów, ciesząc się niezwykle serdecznym i gorącym przyjęciem zarówno szerokich rzesz publiczności czechosłowackiej jak i samego Radia Czechosłowackiego.

W marcu br. bawiła na występach w Polsce Orkiestra Symfoniczna Radia Praskiego pod dyr. Karola Ancerla i Aloisa Klima oraz wybitna pianistka Vera Rzepkowa. Przewidywany jest w br. przyjazd Chóru Radia Czechosłowackiego oraz gościnne występy najwybitniejszych instrumentalistów.

W tygodniu Przyjaźni Polsko-Czechosłowackiej, który rozpoczyna się w poniedziałek dnia 7 bm., Polskie Radio nada szereg audycji słownych i muzycznych poświęconych bratnim narodom.

Głosy Radiosłuchaczy

Analizując korespondencję nadchodzącą do Biura Studiów stwierdziliśmy z przyjemnością, że dużym zainteresowaniem wśród radiosłuchaczy cieszą się audycje Wszechnicy Radiowej. Świadczą o tym nie tylko pozytywne wypowiedzi piszących na ten temat, ale i duża ilość nadsyłanych konspektów z wysłuchanych pogadanek.

Uczennica z Bydgoszczy, p. Halina Z., tak pisze:

„W związku z zakończeniem cyklu wykładów „Naukowe podstawy poglądu na świat" przesyłam swoje opracowanie. Pragnę także podziękować „Wszechnicy Radiowej" za te cenne audycje, które mają olbrzymie znaczenie dla unowocześnienia wiedzy, ponieważ zakres młodzież szkolna czerpie swoje wiadomości z przestarzałych podręczników, a dzięki wykładom „Wszechnicy" może je uzupełnić i rozszerzyć. Doskonały byłby także pomysł wydania skryptów, gdyż wielu uczniów gimnazjum i liceum wykorzystuje je na lekcjach".

Ale „Wszechnica Radiowa" nie jest jedynym tematem poruszanym przez piszących. Jak zwykle, otrzymaliśmy dużo listów o muzyce. W wielu z nich przebijają głosy domagające się więcej muzyki „lekkiej". Sami jednak piszący określają różnie pojęcie muzyki. Co jednym wydaje się muzyką „ciężką", inni uważają za muzykę lekką. Dyrekcja Polskiego Radia zmierza do tego, aby dać swoim słuchaczom przede wszystkim muzykę dobrą. Dążenie to zostaje ocenione przez coraz większą ilość piszących.

A oto fragment listu uczniów liceum z Warszawy:

„Z przyjemnością musimy zaznaczyć, że Polskie Radio stara się o udostępnienie muzyki w bardzo szerokim zakresie. Nie tylko poznajemy dokładnie utwory kompozytorów o ustalonej sławie, grane przez najlepszych mistrzów, ale — jak ostatnio — dano nam możność usłyszenia także utworu młodego kompozytora Włodzimierza Kotońskiego w wykonaniu orkiestry smyczkowej Polskiego Radia i solistki Drewniakówny. Utwór i wykonanie były wprost nadzwyczajne, tak że audycję tę można śmiało nazwać biesiadą muzyczną".

Miły list otrzymało Biuro Studiów także na temat audycji dziecięcych. Student z Torunia, p. Zbigniew R., pisze, że

„audycje dla dzieci są na najwyższym poziomie. Dobrze dobrane teksty, doskonali artyści i całość świetnie wyreżyserowana sprawiają, że nie tylko dzieci, ale i dorośli słuchają ich z przyjemnością".

Prosimy wszystkich naszych radiosłuchaczy o nadsyłanie uwag na temat wysłuchanych audycji do Biura Studiów pod adresem: Warszawa, ulica Myśliwiecka 5.

Chór i Orkiestra rozgłośni Krakowskiej Polskiego Radia pod dyrekcją Jerzego Gerta. Zespół ten powstał jesienią 1947 r. i brał udział w pierwszym Międzynarodowym Radiowym Festiwalu Muzyki Słowiańskiej. Obecnie chór i orkiestra zostały znacznie zwiększone. W ich wykonaniu radiosłuchacze słuchają koncertów muzyki popularnej. Dzięki tym występom szerokie rzesze publiczności zapoznają się z najnowszymi piosenkami polskimi i zagranicznymi.



CIEKAWOSTKI...



Marzeniem każdej chyba kobiety jest posiadanie takiej torebki - odbiornika jak ta, którą widzimy na zdjęciu. Można się z nią wybrać na wycieczkę czy na spacer do parku i usadowiwszy się wygodnie słuchać audycji radiowych.

U stóp potężnej wieży Eiffla w Paryżu zatrzymał się wóz telewizyjny. Nieliczni posiadacze odbiorników telewizyjnych w Paryżu mogą już odbierać program aktualności i specjalne audycje. W najbliższym czasie ani wieża Eiffla, ani telewizja nie będą imponować Polakom. Pod Warszawą budowana jest olbrzymia wieża — maszt antenowy dla nowej radiostacji, która posiadać będzie 335 metrów, a więc będzie wyższa od paryskiej. Plan 6-letni Polskiego Radia przewiduje uruchomienie centrum telewizyjnego w Warszawie oraz zarejestrowanie pierwszych 5.000 abonentów telewizyjnych.

WARTO WIEDZIEĆ

Łączność między radiostacjami

Wiele osób przypuszcza, że międzynarodowe koncerty wymienne transmitowane są drogą radiową. Myślą one, że nawet łączność między radiostacjami krajowymi zachowywana jest jedynie na falach eteru. W rzeczywistości takie połączenie między radiostacjami jest nawiązywane bardzo rzadko i jedynie w sporadycznych wypadkach. Wyładowania atmosferyczne objawiające się w trzaskach i zgrzytach w odbiorze nie pozwoliłyby wówczas nawet najbardziej zapalonemu radiosłuchaczowi na słuchanie audycji.

Radiostacje zazwyczaj połączone są między sobą specjalnym kablem radiowym, po którym przekazywane są audycje zupełnie podobnie, jak rozmowy telefoniczne.

Jakość odbioru zależy też od tego, czy kabel radiowy przeprowadzony jest pod ziemią, czy też na powierzchni. W wypadku linii podziemnej warunki atmosferyczne nie wpływają wcale na jakość przekazywanego dźwięku. Natomiast przy liniach napowietrznych każdy przymrozek czy też burza powoduje silne zakłócenie i szmery.

Kabel taki różni się swoim gatunkiem i izolacją od przewodu telefonicznego, który służy jedynie do rozmów. Bardzo często sieć telefoniczna posiada specjalne linie, zarezerwowane dla radia. We wszystkich krajach europejskich linie telefoniczne i kable radiofoniczne znajdują się pod zarządem pocztowym. Organizowanie więc koncertów międzynarodowych jest możliwe tylko przy bardzo czynnej pomocy zarządów poczt w każdym kraju.

Radiofonia polska posiada dotychczas jeden tylko kabel radiowy, łączący rozgłośnie Polskiego Radia z radiostacjami zagranicznymi, a mianowicie z Pragą Czeską przez Morawską Ostrawę, Mysłowice, Bielsk i Katowice.

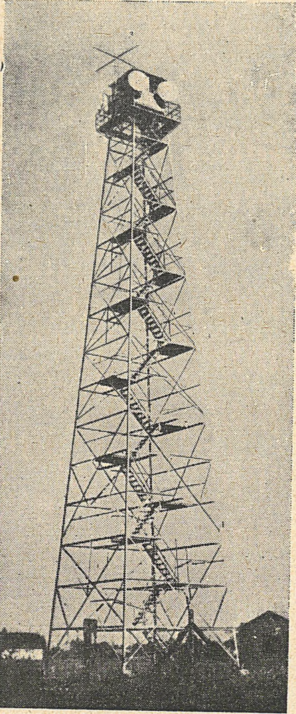
Radiofonia czechosłowacka posiada połączenie kablowe z innymi radiofoniami zagranicznymi. Dzięki temu np. koncerty szopenowskie mogą być przekazywane przez Czechosłowację dalej, a mianowicie do radiostacji węgierskich, angielskich i innych.

Jest jeszcze jeden sposób przekazywania audycji na dalekie odległości. Przed wojną polskie audycje dla krajów zamorskich transmitowane były przez stacje krótkofalowe.

W wypadku dobrych warunków atmosferycznych i dobrze ustawionej anteny kierunkowej, można było zapewnić dobrą słyszalność radiostacji polskich aż w Ameryce.

Polskie Radio już w roku przyszłym będzie rozporządzało silnym Centrum Krótkofalowym, przy pomocy którego audycje informacyjne dla zagranicy i międzynarodowe koncerty słyszane będą na całym świecie.

Ostatnio wprowadzana jest stopniowo tzw. bezprzewodowa telefonia wielokrotna. Polega ona na przekazywaniu od stacji do stacji fal ultrakrótkich, które rozchodzą się prostolinijnie.



Na wysokim maszcie radiowym zainstalowane są aparaty odbiorczo - nadawcze, przyjmujące fale nadsyłane przez sąsiednią stację. W ten sposób można przesyłać audycję na wielkie odległości bez konieczności budowy linii radiofonicznych, lecz tylko kilka podstacji przekaźnikowych. Funkcjonowanie bezprzewodowej telefonii wielokrotnej przypomina grę „podaj dalej".

EGZAMIN Z JĘZYKA ROSYJSKIEGO
DLA SŁUCHACZY LEKCJI RADIOWYCH

26 lutego Polskie Radio nadało ostatnią lekcję języka rosyjskiego. Obecnie ogłoszona została dwutygodniowa przerwa.

W poniedziałek 14 marca, o godz. 7,25 i we wtorek, o godz. 18.00 podyktowane będą pytania, opracowane na podstawie dotychczas nadawanych lekcyj. Pytania te będą podstawą do przyszłego egzaminu.

Odpowiedzi na pytania należy nadsyłać najpóźniej do dnia 1 kwietnia bieżącego roku pod adresem: „Polskie Radio", Warszawa, Myśliwiecka 3-5-7, Wydział Oświatowy, „Lekcje języka rosyjskiego".

Osoby, pragnące otrzymać zaświadczenia o ukończeniu kursu, muszą się poddać egzaminowi przed komisją, złożoną z przedstawicieli danego Kuratorium Okręgu Szkolnego oraz Polskiego Radia.

Pisemne zgłoszenia, z podaniem swego adresu i zawodu, należy nadsyłać jednocześnie z odpowiedzią na pytania egzaminacyjne.

*

Tygodnik „Radio i Świat" zamieszczał tekst lekcji języka rosyjskiego w formie wkładki do każdego numeru. W numerze 9 (184) znajduje się ostatnia wkładka. Radiosłuchacze, którzy chcą uzupełnić brakujące im lekcje, mogą je otrzymać po porozumieniu się z Administracją. Adres: Warszawa, ul. Noakowskiego 20.

DALEKO OD MOSKWY

Polskie Radio, po zakończeniu czytania „Stare i Nowe" Lucjana Rudnickiego, rozpoczyna nadawanie powieści współczesnego pisarza radzieckiego Wasyla Ażejewa „Daleko od Moskwy" w przekładzie Mariana Ruth-Buczkowskiego.

Pracownicy przemysłu radzieckiego w tej wojnie musieli okazać nie mniej charakteru i bohaterstwa, niż ci, co stali na linii frontu. Powieść Ażejewa jest pierwszym, na dużą miarę zakrojonym dziełem literackim, poświęconym temu tematowi. Jest to powieść o pracy, powieść o budowie — i to skupia wokoło niej dzisiaj tak wielkie zainteresowanie.

Temat powieści Ażejewa jest zaczerpnięty z przeżyć i obserwacji autora w przemyśle radzieckim na Dalekim Wschodzie, podczas ostatniej wojny. Na początku działań wojennych stanęło przed Związkiem Radzieckim zadanie: w ciągu roku należy zbudować tysiące kilometrów rurociągu dla najszybszego dostarczania nafty ze złóż na wyspie Tajsiń, na Dalekim Wschodzie. Przedwojenny projekt przewidywał trzy lata pracy. Wobec tego postawiono na czele budowy nowe kierownictwo, które miało trzykrotnie skrócić czas wykonania robót.

— Oto sytuacja, która jest punktem wyjścia powieści Ażejewa. Akcja „Daleko od Moskwy" toczy się zimą 1941 roku.

Dla czytelników dzisiejszych ta powieść o wysiłku i zwycięstwie dużego zespołu pracowników, walczących ze słabością człowieka i srogością natury w polarnej tajdze — jest ciekawa. Niezależnie od tego pochłania czytelnika ogólniejszy problem książki: mobilizacja w człowieku najwyższych sił jego charakteru dla twórczej pracy w służbie sprawy socjalizmu.



Aparatura kontrolna i nadawcza Centrum Telewizyjnego w Moskwie. Radiotechnika i telewizja radziecka, która świetnie rozwijała się już w okresie przedwojennym, dotychczas odbudowała całkowicie zniszczone stacje i urządzenia nadawcze i rozpoczęła realizowanie nowego, zakrojonego na szeroką skalę planu 5-letniego.

Powieść będzie nadawana w kolejnych odcinkach w poniedziałki, środy, piątki o godz. 18.35 i powtarzana we wtorki, czwartki, soboty o godz. 8.30.

Pierwsza audycja nadana zostanie w sobotę dnia 12 marca.

Prenumeratę za „Gazetkę Radiową" w wysokości

50 zł. — kwartalnie,
lub 200 zł. — rocznie,

należy wpłacać na konto Administracji tygodnika „Radio i Świat", P. K. O. nr. I-7520, zaznaczając na odwrocie przekazu: Prenumerata „Gazetki Radiowej".

WYDAWCA: BIURO WYDAWNICTW I PROPAGANDY POLSKIEGO RADIA, Warszawa, Noakowskiego 20.